

ſzeptarja a mérne, bohabojaſne žiwjenje wjescz̄ tebi k̄ czeſczi a k̄hwalbje. Ty, Knježe a Božo, kiž wutrobu kralow wodžiſch kaž wodowe rěki, wodž tež wutrobu naſcheho krajneho knjeſa tač, ſo ſtam ſ wérnej wěru twojemu ſłowu pſchiwiſuje a po nim nad ſwojim ludom knježi a wſchitko czini k̄ ſwjeczenju twojeho mjena a k̄ dopjelnjenju twojeje wole. Daj jemu a wſchém jeho radžiczelam, wſchitkam a ſastojnikam wérnu poniznoscz̄, ſo ſo wſchitz̄ pſched tobu a twojim ſlowom ſhibuja a nicžo druheho nochzedža ani njeczinja, k̄hiba ſhitož je pſched tobu derje ſpodobne, ſo by ſo pſches bohabojaſne a kſcheczijanske knjeſtvo twoja ſwjata zyrkej pſchisporjała, a twoje ſwjate mjeno mjes wſchitkim ludom pſchekraſniło a k̄hwalilo. Šamjeń.

220.

Próſtwa wo prawdoſcziwu wſchinoſcž.

Knježe Božo, njebjeski Wótcze, kiž prawdoſcž a prawo lubujesch a ſy ſwojemu ludu ſwjaty ſakon dal a ſlubił, ſo chzesch ſwoju prawdu ludam ſa ſwětlo poſtajiež; kiž prawo ſhotujesch tym, kiž czerpja; tebje proſhymy, ty chzył nam dobre a prawdoſcziwe wſchinoſcze dacž a ſdžeržecž, kiž prawo njeſſhiwja ani njeſazpja, ale kaž twój motrocžk Davit wſhemu ludej k̄ prawu a k̄ prawdoſczi dopomhaju, a ſwoje ſastojnstwo ſwěrnje wjedu bjes hladanja na parſhonu a bjes bojoſcze a bjes polekowanja. Ty chzył jim ſwojeho ſwjateho Duchha pósłacž, ſo bych u prawe ſudu ſudžili a ſebi k̄ wſhemu czinjenju a rěczenju twoju pomož wuproſhyli. Ach, Knježe, ty derje wěſh a widžiſh, ſo ſo hubjenje dže w tajkim kraju, hdzež bjesbóžna wſchinoſcž knježi. Teho dla chzył ty naš nětko a kóždý czaž pſched tym miloſcziwje ſwarnowacž; wjele bóle chzył ty wutrobu wſchitkich, kiž ſu k̄ temu powołani, ſo bych u